

césta un mare serviciu contimpuranilor și urmașilor săi.

Objecțiunile. Pentru că acéstă cronică nu apare numai ca simplă ipotesă modernă, ci sub toate condițiunile cerute de-o cronică, care ar fi cel mai vechi tesaur al tuturor Românilor din Dacia, și pentru că ni dă pe deplin comptu de împrejurările și originea ei, — de aceea a atrasu atențiunea nu numai a scriitorilor români ci chiar și a celor străini asupra analisărei ei.

Cea mai gravă obiecțiune din partea scriitorilor români, afară de erorile și lacunele istorice, este, că ar fi eșit pur și simpludin péna repausatului George Săulescu. — Din partea scriitorilor străini cităm pe unul, care prin scrierea sa, relativă la naționalitatea română, a produsu o senzațiune mare în sfera literaturii în genere. Acesta este *Robert Roesler*, care în cartea sa intitulată «Romaenische Studien, Leipzig, 1871» dela pagina 274 înainte cerne acest document și nu 'lă recunósce, numindu'lă *fantasie*.

Aice vom indica încă și pe *Nenumitul* cronografu, care scrie istoria țerei româneșci de la 1290—1689. Acéstă cronică pare a fi scrisă succesivă de mai mulți, din care unul dice, că ar fi văđut cu ochii săi pe patriarhul Nifon.

Aceste trei documente, fiind privite ca primele zori ale literaturii române, ca unele ce arétă esistența spiritului națio-